

RUTA DO FERRO

Lonxitude: 8 quilómetros
Desnivel máximo: 23,8 %
Desnivel medio: 4,9 %
Duración aprox.: 2 horas
Dificultade: baixa

Esta ruta localízase entre o Mazo da Fraga, no lugar do Mazo, e As Rodrigas, capital do concello, onde se dispón de todos os servizos (sanitarios, comercio, restaurantes).

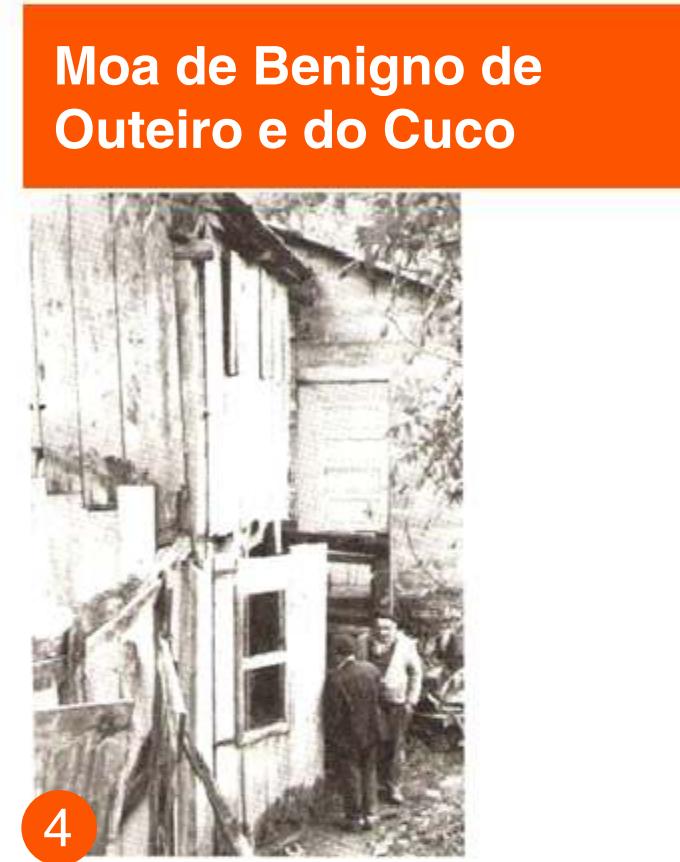
O percorrido transcorre ao longo do rego de FerreiraVella, á beira do cal áinda se poden visualizar os elementos en funcionamento hidráulico dos que se conservan restos. O río foi un verdadeiro complexo industrial ao servizo dos ferreiros polo menos ata a década

dos 60, cando a electricidade chegou á comarca. Algunhas das construccions teñen a súa orixe no 1691.

A lo largo da ruta atopápanse varios paneis informativos que explican a historia de algúns dos enxeños hidráulicos que existiron ao longo do río. Pódense observar bosques con especies autóctonas como castiñeiro, bidueiro e carballo, así como divisar no ar miñatos, azores ou falcóns entre outra fauna e flora propia de Galiza.

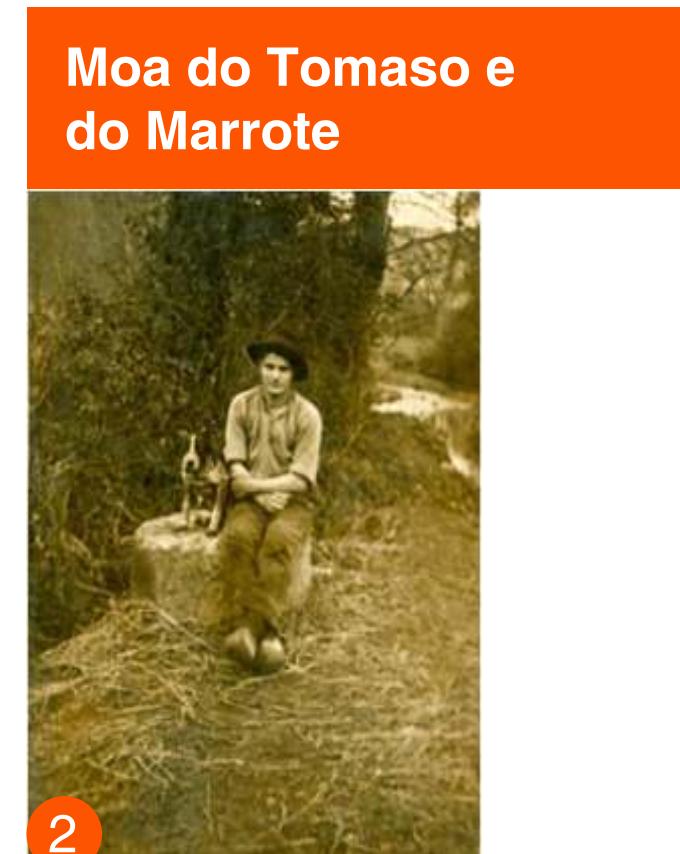
O Mazo
En 1691 xa existía aquí un mazo. Foi o comezo de todo e isto provocou que o lugar no que se asenta se chame O Mazo.

Mazo de Villada
Esta moa é única, posto que está construída en madeira. Na parte inferior atopápanse as pedras de afiar e na planta superior un torno.

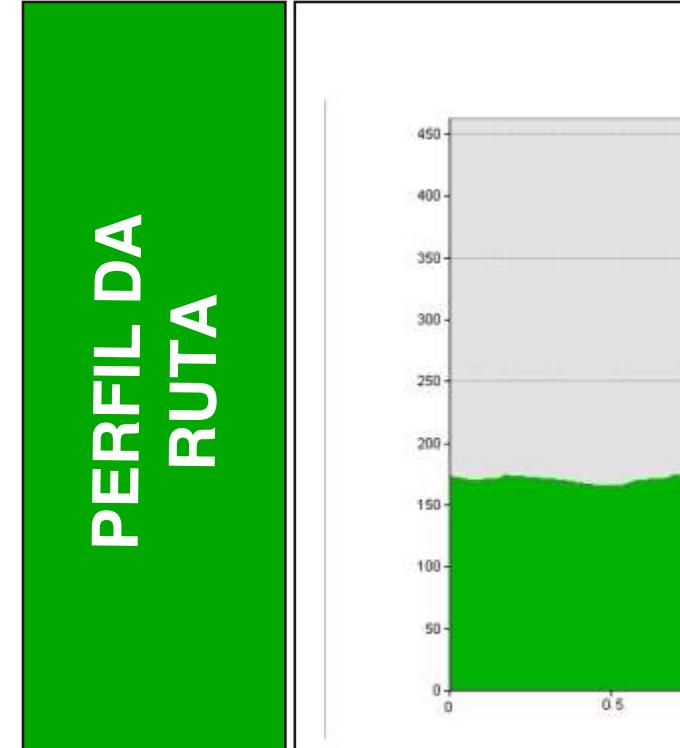
Mazo de Bastián
O último que chegou a construirse dos tres que chegou a haber en funcionamento nas augas do río.

Moa do Tomaso e do Marrote
Cada aladro traballaba afilando para un ferreiro, que era o propietario da moa e co que chegaba a un acordo económico.

Moa de Toñín da Roxa
Única moa que se atopa en funcionamento actualmente, tal vez por atoparse ao carón da casa dun ferreiro.

SIMBOLOXÍA

- Percorrido da ruta
- Río
- Poboación
- Comezo/fin da ruta
- Centro de artesáns
- Punto de interese

SINALIZACIÓN

- Continúa a ruta
- Cambio de dirección
- Dirección errónea

Mazo da Fraga
Construído en 1885. Compartíase a propiedade, uso e mantemento polos ferreiros da parroquia que o explotaban día e noite.

Moa de Toñín da Roxa
Moa hidráulica de pozo, con cuberta dúas augas, reformouse en 2005, o que supuxo alteracións da construcción orixinal.

Moa do Nerio de Soutelo
Moa hidráulica de pozo lateral e con rodicio por fóra, ao igual que no Mazo. Reformouse en 2005 con alteracións.

Muín e Planta do Campón
Ademais de muín de dúas pedras, contaba con xerador de electricidade, serra hidráulica e vivenda.

Moa de Barral
Moa hidráulica con cuberta a dúas augas xa perdida.

Moa de Basilio
Moa hidráulica de pozo con cuberta a dúas augas xa perdida.

Muín e moa do Pego
Vivenda con muín e moa hidráulicos, de tres plantas. Conta con forno de pedra e forxa no soto.

